

Udvalgets ovennævnte indstilling vedtoges enstemmigt med 96 stemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 11:

Forespørgsel til industriministeren [om offentliggørelse af monopoldirektoratets redegørelser om gødnings- og isoleringsmarkedet].

Af Anne Grete Holmsgård (VS) og Alice Faber (SF).

(Anmeldt 2/11 84).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Forespørgsel nr. F 7:

Forespørgsel til indenrigsministeren:

»Hvordan kan den løbende lægekonflikt efter regeringens opfattelse bringes til en hurtig afslutning?«

Af Henning Rasmussen (S).

(Forespørgslen anmeldt 17/10 84. Fremme af forespørgslen vedtaget 25/10 84).

Begrundelse

Henning Rasmussen (S):

Jeg tror ikke, der behøves nogen lang begrundelse for at forklare, hvorfor vi mener, at det i høj grad er på tide, at folketinget diskuterer den løbende lægekonflikt. Den er en byrde for mange mennesker, den er en økonomisk belastning, og den fører til en række uheldige ting. Vi er derfor af den opfattelse, at tiden må være inde til, at der gøres noget effektivt for at få tilvejebragt det, vi her i Danmark betragter som normale tilstande, nemlig at patienterne trygt kan gå til deres læge i forvisning om, at der ikke bliver spurgt efter, om de har penge med.

Besvarelse

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Da regeringspartierne for knap et år siden gik til valg, var det for at få fornyet og styrket regeringens mandat til at videreføre den genopretningspolitik, der blev påbegyndt, da firkloverregeringen startede. Som bekendt blev valget udskrevet, fordi et flertal her i tinget bl.a. bestående af socialdemokratiet stemte imod finanslovsforslaget for 1984. Regeringen har hele tiden været sig bevidst, at genopretningspolitikken, som regeringen finder afgørende nødvendig, og som det viste sig også havde støtte i befolkningen, kan nødvendiggøre beslutninger, som isoleret set kan vise sig ikke blot ubehagelige, men også upopulære.

Som et led i denne politik indgik regeringen i foråret 1984 forlig med det radikale venstre om den økonomiske politik for 1985. Dette forlig indebar bl.a. et stop for den automatiske dyrtidsregulering på det almindelige lønområde i en 2-årig periode fra april 1985.

På sygesikringsområdet, dvs. for læger, tandlæger osv., blev det aftalt, at den automatiske regulering af honorarer blev sat i stå i samme periode. Det blev samtidig aftalt, at for alment praktiserende læger skulle dette gælde allerede fra foråret 1984. Aftalen blev for sygesikringsområdets vedkommende udmøntet ved loven om begrænsning af honorarstigninger og om ændring af reguleringsbestemmelserne i sygesikringsoverenskomsterne, som blev vedtaget i maj 1984 her i folketinget. Af bemærkningerne til lovforslaget fremgik det klart, at hovedsigtet var at ophæve den automatiske regulering frem til 1987. Derimod kunne der godt ske honorarforhøjelser i perioden. Sådanne honorarforhøjelser skulle ske ved aftaler for det enkelte overenskomstområde og altså ikke som resultat af en automatisk reguleringsmekanisme.

For de alment praktiserende læger fik ophævelsen af den automatiske honorarregulering virkning fra 1. juni 1984. Honorarerne blev samtidig fastsat til det niveau, der gjaldt pr. 31. marts 1984. Begrundelsen for dette var bl.a., at lægerne under forhandlingerne om en overenskomstfornyelse i efteråret 1983 havde afvist ethvert ønske fra sygesikringens forhandlingsudvalg om besparelser på lægernes egen økonomi. I stedet havde det alene været muligt at skabe enighed om en aftale